

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1143. Usque Ad Annum 1176

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1762

VD18 90118014

§. 3. Sententia contra Bogomilos lata.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66377](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66377)

Sæcul. XII.
A.C. 1143.

ri obtulit, & singulis exinde annis libras ducentas Clericis misit.

§. III.

Sententia contra Bogomilos lata.

*Leo Atta-
tius. de conf.
lib. II. c. 12.
p. 671.*

Primo sui Pontificatus anno, die Veneris, vigesima Augusti, Indictione sexta, nempe anno millesimo centesimo quadragesimo tertio, Michael Patriarcha Concilium in Palatio Thomaitensi celebravit, cui Metropolitanæ duodecim, & aliquot ex primariis Imperatoris præfectis interfuerunt. In eo Basilius Metropolita Thyaneus in Cappadocia duos Hæreticos suæ provinciæ, qui Episcopos se se dicebant, scilicet Clementem Sasiensem & Leontium Balbissensem, tanquam Sectæ Bogomilorum infectos detulit. Et primo quidem probavit, eos ne quidem esse Episcopos, quandoquidem a solo Metropolita, nullis aliis Episcopis assistentibus, contra Canonum præcepta, ordinati essent; quod ipsi non inficiabantur. Hinc Concilium, condito Decreto eorum ordinationem nullam pronuntiavit, & ambos ut simplices monachos habuit (*).

(*) Quamquam illicite & contra Canones peracta fuerit duorum istorum Episcoporum Ordinatio, simpliciter tamen non fuit nulla, cum etiam ab uno Episcopo collata valeat. Sed
tricaban-

Tum, eadem die, Basilio Metropolita ^{Sæcul. XII.}
 jubente, in medium processit quidam ^{A.C. 1143.}
 Ecclesiæ ipsius Clericus, qui Scriptum
 protulit, a Clericis, a Magistratibus &
 incolis Thyaneis signatum, & capita ac-
 cusationis contra duos monachos Cle-
 mentem, & Leontium continens, in
 hunc ferme modum: *Hi docent, maritis*
a legitimo consortio uxorū suarū esse
abstinendum. Sectatores suos carnes, lac,
pisces, comedere, & vinum bibere, per
triennium vetant, quo tempore elapso, ista-
rum rerum usum iis concedunt. Dicunt,
nullum hominem sacularem posse salu-

A 5 tem

tricabantur de Ritibus externis Græci Schis-
 matici, quos potius de rei ipsius Summa oportu-
 iusset esse sollicitos, & quærere an Patriarchæ
 Constantinopolitani veri vel Pseudo-Episcopi
 essent, postquam tanto tempore non satis clara
 Communionis cum Ecclesiâ Romana indicia de-
 didissent, Schismatici a Schismaticis ordinati. Nam
 etsi necdum in Concilio Generali vel Actis
 publicis Græci a Romana Ecclesiâ tunc fuerint
 reiecti, digna tamen foret materia, quam Cano-
 nistæ discuterent; an in Ecclesiâ Constantino-
 politana (quippe illa tempestate Cathedras An-
 tiochenam & Hierosolymitanam Latini tenebant)
 per tam diuturnum & aliquot sæculorum Schisma
 Sacramenta Ordinis, Pœnitentiæ &c. semper
 valide fuerint administrata, an Sacra Eucharistia
 valide confecta, an Corpus Christi rite conse-
 cratum, & quo tempore hæc valide fieri cessa-
 verint.

Sæcul. XII. A.C. 1143. *tem suam consequi, utcunque virtutem amet, nisi Monachus fiat, atque viros nolentibus uxoribus, ac uxores invitis viris, professione monastica obstringi posse. Non nullos Christianos defunctos sepultura ecclesiastica & precibus consuetis privarunt, quos vivos ad pœnitentiam recipere noluerant. Quosdam sepultos tam intra quam extra Ecclesias effoderunt, dicentes, Peccatores esse, quorum corpora Dæmon obsideret. Crucem adorari non sinunt, nisi ista inscriptio conspiciatur: **JESUS CHRISTUS DEI FILIUS.** Parvulos rebaptizarunt, dicentes, quod a peccatoribus baptizati fuissent. Ordinarunt Diaconissas, quibus Orationes recitare & Evangelium prælegere concesserunt; quin etiam, malum! femine Liturgiam cum Clemente celebrarunt. Sacras Imagines everterunt. Calumniati sunt, quod Crux S. Michaelis, innumervis clara miraculis, astutia Diaboli hæc operetur. Mulieres Christianas, tanquam adulteriis reas tradiderunt. Cum deinde accusati monerentur, ut sibi objecta, si possent, refellerent, Leontius, facta non negans, quædam eorum excusare cœpit. Sed Concilium sine ullo discrimine omnes errores in illa charta scriptos, & ab Actore productos, damnans, anathema illis dixit, qui eos tueri auderent, jussitque, ut alterum exemplar*

plar describeretur, & ad Ecclesias periclitantes mitteretur, autographum autem Constantinopoli fervaretur (*).

Sæcul. XII.
A.C. 1143.

Eodem anno millesimo centesimo quadragesimo tertio, die Veneris, prima Octobris, Indictione septima inchoata Michael Patriarcha aliud Concilium in Palatio Thomaitensi, præsentibus Metropolitanis tredecim & præcipuis Imperatoris præfectis celebravit. Omnibus Patribus collectis Patriarcha dixit: *Multa ad nostram notitiam contra mores & famam Nipponis Monachi pervenerunt, vidimusque Chartam ad complures viros, qui nominantur, in Cappadociam ab eo missam, quam etiam suam esse coram nobis*

ibid. p. 678.

(*) Aus allem diesen erhellet, daß die Griechen schier in allen Stücken, wenn man die Lehre von dem Heil. Geist ausnimmet, mit der römischen Kirche einig waren. Man sieht auch daß sie das Kreuz anbeteten, in einem gesunden Verstande. Daher der protestantische Uebersetzer des Herrn Fleury einmal nicht erträglich ist, wenn er in seinen Anmerkungen saget, es sey ein abgöttischer Ausdruck, sondern es ist vielmehr seiner Seits ein pharisäisches Uergerniß, und weil wir Katholiken allezeit frey bekennen, daß wir im eigentlichen Verstande nichts als Gott im Himmel und Jesum Christum anbeten, so kann man das Urtheil dieses Lutherischen Uebersetzers nur als eine abgeschmackte und einfältige Verleumdung ansehen.

Sæcul. XII.
A.C. 1143.

his cognovit. Complures etiam viri fide digni ad nos detulerunt, quod universam Ecclesiam spernat, & ceteros omnes ut Hæreticos habeat. Bis Nippon venit ad Concilium, quod censuit, opus esse longiore examine, quo accusationis capita nobis oblata probentur, & accusati doctrina perspiciatur. Timuit vero Concilium, ne errores suos aliis in perniciem animarum suarum communicaret, nisi custodia traderetur.

Quare, donec causa ejus accuratius discutiatur, eum ad monasterium PERIBLEPTÆ deduci iussimus, additis ad Abbatem, & cononum, ceterosque monachos mandatis, ut ipsum cellulae intra claustra includerent, nemo exterorum ad eum accederet, excepto uno servulo, nemini ipse nec Laicis nec Clericis & ne quidem monachis colloqueretur, ad neminem literas daret, nec alios libros, quam sibi a nobis præscriptos legeret. Si clandestinum cuiquam scriberet, vel institueret, sciret, se excommunicandum esse, & tanquam convictum eorum omnium, quæ contra ipsum ad nos delata sunt, habendum. Periblepta nomen est S. Virginis, cui illud monasterium sacrum erat, idemque sonat ac Admirabilis.

Cang. c. 8.
p. 94.

Exinde post quinque ferme menses Michael Patriarcha in Concilio, cui Metropolitanæ undecim, & Imperatoris Proce-

Proceres intererant, die Martis, vigesima Sæcul. XII.
 secunda Februarii, Indictione septima, A.C. 1143.
 anno millesimo centesimo quadragesimo
 quarto, celebrato, Sententiam contra
 Niphonem pronunciavit in hunc mo-
 dum: *Tandem satis explorati nobis sunt* ibid. p. 681.
errores, quos Niphon monachus contra
sanctam Communionem Mysteriorum
Jesu Christi, & contra alios articulos
tenet & docet, ex testimonio virorum
omni exceptione majorum. Novinus,
quod tanquam Orthodoxos colat illos duos
provinciae Thyaneæ Episcopos, a nobis
nuper depositos, & quod eorum opinio-
nes ipsi probentur. Nec alio opus est argu-
mento, nam ipsum, bodie Hebræorum
Deo anathema publice dicentem, bis auri-
bis audivimus. Quamobrem decrevi-
mus: ut Niphon cellæ includatur, &
omni hominum consortio privetur. Qui-
cumque posthac cum ipso, ullo modo, com- Cinam. II.
municare ausus fuerit, ipsius erroribus C. 10. p. 35.
infectus reputetur, & Hæreticorum pœna
coerceatur. Ceterum Niphon monachus
 disciplinas liberales penitus ignorabat,
 sed sacris literis ab ineunte ætate ope-
 ram dederat. Vi illius sententiæ ei
 barba, quæ usque ad pedes dependebat,
 refecatur, ipse includitur, & toto tem-
 pore, quo Michael Oxites sedit, in
 custodia manere cogitur.

§. IV.